

**EUROPOS KONVENCIJA DEL TARPTAUTINIO BAUDŽIAMUJU
NUOSPRENDŽIU PRIPAŽINIMO
Haga, 1970 m. gegužes 28 d.**

PREAMBULE

Ši dokumenta pasirašiusios Europos Tarybos valstybes - nares, atsižvelgdamos I tai, kad kova prieš nusikalstamuma, kuris tampa tarptautine problema, reikalauja šiuolaikiniu ir efektyviu metodu tarptautiniu mastu;

Isitikinusios tuo, kad reikia laikytis bendros baudžiamosios politikos, siekiancios apginti visuomene;

Suprasdamos, kad turi buti ginamas žmogaus orumas ir skatinama nusikaltusiųjų reabilitacija;

Suprasdamos, kad Europos Tarybos tikslas yra siekti didesnes jos nariu vienybes,

s u s i t a r e:

I DALIS

Apibrezimai

1 straipsnis

Šioje Konvencijoje:

(a) "Teismo sprendimas pagal Europos baudžiamaja teise" reiškia galutinį sprendima, kurl priima Susitarianciosios Valstybes teismas, išnagrinejes baudžiamaja byla;

(b) "Teises pažeidimas" - šis terminas apima veikas, kurias numato baudžiamoji teise, taip pat veikas, išvardytas šios Konvencijos II priede, su salyga, kad tais atvejais, kai teise priimti sprendima yra suteikiama administraciniam organams, kaltinamasis privalo tureti galimybę, kad jo byla butu nagrinejama teisme;

(c) "Nuosprendis" reiškia sankcijos paskyrima;

(d) "Sankcija" reiškia bausme ar kokia kita baudžiamaja priemone, paskirta asmeniui už teises pažeidima pagal Europos baudžiamaja teise arba "ordonnance penale";

(e) "Diskvalifikacija" reiškia teises praradima ar sustabdyma arba veiksnumo praradima ar apribojima;

(f) "Teismo sprendimas *in absentia* " reiškia sprendima, atitinkanti 21 straipsnio 2 dalies apibrezima;

(g) "*Ordonnance pénale*" reiškia sprendimus, priimtus kitoje Susitarianciojoje Valstybeje ir išvardytus šios Konvencijos III priede.

II DALIS
EUROPOS BAUDŽIAMUJU TEISMO SPRENDIMU VYKDYMAS
I SKYRIUS
BENDROSIOS NUOSTATOS

(a) Bendrosios vykdymo salygų

2 straipsnis

Ši dalis taikoma:

- (a) sankcijoms, kuriomis atimama laisvė;
- (b) baudoms arba konfiskacijoms;
- (c) diskvalifikacijoms.

3 straipsnis

1. Susitariančioji Valstybė turi teisę šioje Konvencijoje numatytais atvejais ir sąlygomis vykdyti kitos Susitariančiosios Valstybės paskirta sankcija, kuri yra vykdytina pastarojoje Valstybeje.
2. Tokia teisė gali būti įgyvendinta tik tada, kai to prašo kita Susitariančioji Valstybė.

4 straipsnis

1. Susitariančioji Valstybė nevykdo sankcijos, jeigu pagal jos Įstatymus veikia, dėl kurios buvo paskirta sankcija, nebūtu laikoma teisės pažeidimu jos teritorijoje, o asmuo, kuriam sankcija yra paskirta, nebūtu baudžiamas, jeigu toji veikia būtu padaryta jos teritorijoje.
2. Jeigu nuosprendis yra dėl dviejų arba daugiau teisės pažeidimų, kuriu ne visi atitinka 1 dalies reikalavimus, nuosprendį paskelbusi Valstybė nurodo, kuri sankcijos dalis taikoma teisės pažeidimams, atitinkantiems šiuos reikalavimus.

5 straipsnis

Nuosprendį priimančioji Valstybė gali prašyti kita Susitariančiaja Valstybe vykdyti sankcija tik esant vienai arba daugiau iš žemiau išvardytų sąlygų:

- (a) jeigu asmuo, kuriam paskelbtas nuosprendis, nuolat gyvena kitoje Valstybeje;
- (b) jeigu sankcijos vykdymas kitoje Valstybeje pasitarnautu tolimesnei nuteisto asmens socialinei reabilitacijai;
- (c) jeigu sankcija, kuri numato laisvės atėmimą, būtu taikoma po kitos sankcijos, kuri taip pat numato laisvės atėmimą, o asmuo jau atlieka bausmę arba turi ją atlikti kitoje Valstybeje;
- (d) jei kita Valstybė yra nuteisto asmens tėvyne ir yra pareiškusi norą priimti atsakomybę už sankcijos vykdymą;
- (e) jeigu ji mano, kad negali pati taikyti sankcijos net pasinaudojusi ekstradicija, kai tuo tarpu kita Valstybė gali tai padaryti.

6 straipsnis

Sutinkant su anksciau minetomis sąlygomis, prašymas vykdyti negali būti atmestas, išskyrus tuos atvejus, kai:

- (a) vykdymas prieštarautu Valstybės, kurios yra prašoma vykdyti, pagrindiniams teisines sistemos principams;

- (b) Valstybe, kurios yra prašoma vykdyti, pripažįsta, kad nusikaltimas, už kurį asmuo buvo nuteistas, yra politinio arba grynai karinio pobūdžio;
- (c) Valstybe, kurios yra prašoma vykdyti, pripažįsta, kad yra pagrindo manyti, kad nuosprendis buvo priimtas dėl rasinių, religinių, tautinių arba politinių pažiūrų arba dėl to, kad tos sąlygos tapo sunkinanciomis aplinkybėmis;
- (d) sankcijos taikymas prieštarautų Valstybes, kurios yra prašoma vykdyti, tarptautiniams įsipareigojimams;
- (e) dėl šios veikos jau yra iškelta byla Valstybeje, kurios prašoma vykdyti;
- (f) Valstybes, kurios yra prašoma vykdyti, kompetentingi organai yra nusprendę nekelti bylos arba nutraukti jau pradėtą bylą, iškelta dėl tos pačios veikos;
- (g) veika buvo padaryta už vykdymo prašancios Valstybes ribų;
- (h) Valstybe, kurios yra prašoma vykdyti, negali to padaryti;
- (i) prašymas yra grindžiamas 5 straipsnio (e) punktu ir kai ne viena iš šio straipsnio sąlygų nėra įvykdyta;
- (j) Valstybe, kurios yra prašoma vykdyti, pripažįsta, kad vykdymo prašancioji Valstybe pati gali tai padaryti;
- (k) nuteistas asmuo nusikaltimo padarymo metu buvo tokio amžiaus, kad jis negalėtų būti persekiojamas Valstybeje, kurios yra prašoma vykdyti;
- (l) pagal Valstybes, kurios yra prašoma vykdyti, įstatymus paskirta sankcija negali būti vykdoma dėl senaties;
- (m) nuosprendis numato diskvalifikaciją.

7 straipsnis

Prašymas vykdyti nėra patenkinamas, jei vykdymas prieštarauja principams, kuriuos numato šios Konvencijos III dalies I skyriaus nuostatos.

(b) Vykdymo perdavimo pasekmės

8 straipsnis

Papildant šios Konvencijos 6 straipsnio I priedo 1 dalį ir (c) išlyga, bet kokiu veiku, kuri pertraukia arba sustabdo senaties terminą, kurio pagrįstai laikosi bausmę skiriančios valstybės atitinkami organai, yra vienodai vertinama, nustatant senaties terminą Valstybeje, kurios yra prašoma vykdyti, sutinkamai su jos įstatymais.

9 straipsnis

1. Nuteistam asmeniui, sulaikytam vykdymo prašanciojoje Valstybeje ir perduotam Valstybei, kurios yra prašoma vykdyti, negalima iškelti bylos, nuteisti arba sulaikyti už jokią, iki perdavimo padaryta teisės pažeidimą, išskyrus tą, už kurį jam buvo paskirta vykdytina bausmė, bei kitais būdais apriboti jo asmeninę laisvę, išskyrus tuos atvejus:

- (a) kai su tuo sutinka ji perdavusi Valstybe. Prašymas sutikimui gauti turi būti pateiktas kartu su visais bylos dokumentais bei juridškai apiformintu kaltinamojo pareiškimu dėl padaryto teisės pažeidimo. Sutikimas yra duodamas tada, kai pats teisės pažeidimas būtų ekstradicijos pagrindu pagal vykdymo prašanciosios Valstybes įstatymus arba kai ekstradicija yra negalima tik dėl bausmės dydžio;
- (b) kai asmuo, kuriam paskirta bausmė, turi teisę palikti Valstybes, kuriai jis buvo perduotas, teritoriją, to nepadarė per 45 dienas nuo jo paleidimo arba po to vėl sugrįžo į tą teritoriją.

2. Tačiau Valstybe, kurios yra prašoma vykdyti, gali imtis butinu priemoniu tam, kad pašalintu ta asmenį iš savo teritorijos, arba kitu, jos Istatymu leidžiamu priemoniu, Iskaitant bylos nagrinėjimą kaltinamajam neatvykus, siekiant išvengti teisiniu termino pasibaigimo pasekmiu.

10 straipsnis

1. Vykdytas yra grindžiamas Valstybes, kurios yra prašoma vykdyti, Istatymais, ir tik ta Valstybe turi teise priimti Ivairius atitinkamus sprendimus, Iskaitant tuos, kurie yra susije su lygtiniu paleidimu.

2. Tik prašancioji Valstybe turi teise priimti sprendimus del kiekvieno prašymo peržiureti nuosprendi.

3. Kiekviena Valstybe gali naudoti amnestijos arba atleidimo nuo bausmes teise.

11 straipsnis

1. Kai bausme paskyrusi Valstybe yra paprašiusi ja vykdyti, ji jau negali pati pradeti taikyti sankcijos, del kurios taikymo ji kreipesi I kita Valstybe. Tačiau bausme paskyrusi Valstybe gali pradeti taikyti sankcija, kuri numato laisves atemima, kai nuteistas asmuo jau yra sulaikytas jos teritorijoje prašymo del vykdymo pateikimo metu.

2. Vykdyto teise grįžta jo prašiusiai Valstybei:

(a) jei ji atšaukia savo prašyma iki tol, kol Valstybe, kurios yra prašoma vykdyti, jai nepraneša apie savo ketinima imtis priemoniu del šio prašymo;

(b) jei Valstybe, kurios yra prašoma vykdyti, praneša, kad ji atsisako imtis priemoniu del prašymo;

(c) jei Valstybe, kurios prašoma vykdyti, aiškiai atsisako vykdyto teises. Toks atsisakymas yra galimas tik tada, kai abi šios Valstybes del to susitaria arba jei Valstybeje, kurios prašoma, nebelmanoma vykdyti. Šiuo atveju atsisakymas, kurio reikalauja vykdyto prašancioji Valstybe, yra privalomas.

12 straipsnis

1. Valstybes, kurios yra prašoma vykdyti, institucijos nutraukia vykdyma, kai tik jos sužino apie atleidima nuo bausmes, amnestija arba pareiškima del bausmes paskyrimo peržiurejimo bei visus kitus sprendimus, del kuriu visos sankcijos tampa nevykdytinomis. Ši taisykle taip pat yra taikoma baudoms, kurias nuteistas asmuo yra sumokejes atitinkamiems vykdyto prašanciosios Valstybes organams.

2. Vykdyto prašancioji Valstybe nedelsdama praneša Valstybei, kurios yra prašoma vykdyti, apie visus sprendimus bei procesines priemones, priimtas jos teritorijoje, kurios, remiantis šio straipsnio 1 dalimi, padaro vykdyto teise negaliojancia.

(c) Kitos salygos

13 straipsnis

1. Pagal šia Konvencija leidimas pervežti sulaikyta asmenį per Susitarianciosios Valstybes teritorija I trecia Susitariancija Valstybe yra suteikiamas Valstybei, kurioje tas asmuo buvo sulaikytas, paprašius. Prieš priimdama sprendima del leidimo, tranzito Valstybe gali pareikalauti atitinkamu dokumentu. Pervežamas asmuo yra laikomas Ikalintas tranzito Valstybeje, jeigu Valstybe, iš kurios jis yra pervežamas, neprašo jo išlaisvinimo.

2. Išskyrus atvejus, kai prašoma pervežti pagal 34 straipsnį, Susitariančioji Valstybe gali neleisti tranzito remdamasi:

- (a) viena iš sąlygų, nurodytų 6 straipsnio (b) ir (c) punktuose;
- (b) tuo, kad tas asmuo yra vienas iš jos piliečių.

3. Naudojant oro transportą, yra taikomos šios sąlygos:

- (a) jei lėktuvas neketina nusileisti tranzito Valstybės teritorijoje, Valstybe, iš kurios yra pervežamas asmuo, gali pranešti Valstybei, virš kurios teritorijos bus skrendama, kad jo pervežimas yra vykdomas pagal šią Konvenciją. Esant nenumatytam lėktuvo nusileidimui, toks pranešimas atitinka prašymą dėl laikino arešto pagal 32 straipsnio 2 dalį ir yra lėkiamas oficialus prašymas leisti vykdyti tranzitą;
- (b) tais atvejais, kai lėktuvas ketina nusileisti, yra lėkiamas oficialus prašymas leisti tranzitą.

14 straipsnis

Susitariančiosios Valstybės nereikalauja tarpusavio išlaidų atlyginimo, atsiradusių dėl šios Konvencijos taikymo.

II SKYRIUS

PRAŠYMAI VYKDYTI

15 straipsnis

1. Visi prašymai pagal šią Konvenciją yra pateikiami raštu. Prašymus bei visus kitus butinus pranešimus pagal šią Konvenciją siuncia prašanciosios Valstybės Teisingumo ministerija Valstybės, kurios yra prašoma vykdyti, Teisingumo ministerijai arba, jei taip susitaria Susitariančiosios Valstybės, vykdymo prašanciosios Valstybės atitinkamos institucijos tiesiogiai Valstybės, kurios yra prašoma vykdyti, tokioms pat institucijoms; prašymai gražinami tais pačiais kanalais.
2. Ypatingais atvejais prašymai bei susirašinėjimai gali būti siunčiami per Tarptautinę kriminalinės policijos organizaciją (INTERPOL'ą).
3. Susitariančioji Valstybe gali pranešti apie savo ketinimą priimti kitokias nei šio straipsnio 1 dalyje nurodytas susirašinėjimo taisykles lėkdama pareiškimą apie tai Europos Tarybos Generaliniam Sekretoriui.

16 straipsnis

Prašymas vykdyti yra pateikiamas kartu su prašomo vykdyti sprendimo originalu arba jo patvirtinta kopija bei visais kitais butiniais dokumentais. Baudžiamoji byla ar jos dalies originalas arba patvirtinta kopija yra išsiunčiama vykdančiajai Valstybei, jei ji to reikalauja. Vykdomo prašanciosios Valstybės atitinkama institucija patvirtina vykdytina sankcija.

17 straipsnis

Jei Valstybe, kurios yra prašoma vykdyti, laiko, kad vykdymo prašanciosios Valstybės pateiktos informacijos nepakanka, kad būtų galima taikyti šią Konvenciją, ji prašo papildomos butinos informacijos. Ji gali nurodyti, iki kurios datos papildoma informacija turi būti pateikta.

18 straipsnis

1. Valstybes, kurios yra prašoma vykdyti, institucijos nedelsdamos praneša vykdymo prašanciosios Valstybes atitinkamoms institucijoms apie savo veiksmus dėl prašymo vykdymo.
2. Tais atvejais, kai tai yra reikalinga, Valstybes, kurios yra prašoma vykdyti, institucijos perduoda vykdymo prašanciosios Valstybes atitinkamoms institucijoms dokumentus, patvirtinancius sankciju įvykdyma.

19 straipsnis

1. Remiantis šio straipsnio 2 dalimi, nereikalaujama prašymu bei jos papildanciu dokumentu vertimo.
2. Susitariancioji Valstybe Sutarties pasirašymo arba jos ratifikavimo, priemima ar išgaliojima patvirtinanciu raštu pateikimo metu gali pasilikti teise reikalauti prašymu bei juos papildanciu dokumentu vertimo I savo ar viena iš oficialiu Europos Tarybos arba I viena iš jos nurodytu kalbu, Iteikdama pareiškima apie tai Europos Tarybos Generaliniam Sekretoriui. Kita Susitariancioji Valstybe gali pareikšti tokl pat reikalavima.
3. Šis straipsnis neapriboja salygu dėl prašymu bei juos papildanciu dokumentu vertimo, kurios gali buti numatytos jau galiojanciose arba tose sutartyse, kurios gali buti sudarytos tarp dviejų arba daugiau Susitarianciuju Valstybiu.

20 straipsnis

Nera reikalaujama, kad butu patvirtintas pagal šia Konvencija perduodamu parodymu bei dokumentu autentiškumas.

III SKYRIUS

SPRENDIMAI IN ABSENTIA IR “ORDONNANCES PENALES”

21 straipsnis

1. Jei ši Konvencija nenurodo kitaip, teismo sprendimai *in absentia* ir “ordonnances penales” yra vykdomi pagal taisykles, taikomas visiems kitiems teismo sprendimams.
2. Išskyrus atvejus, reglamentuojamus 3 dalyje, teismo sprendimas *in absentia* pagal šia Konvencija yra toks, kurl priima Susitarianciosios Valstybes teismas, pasibaigus baudžiamajam procesui, kuriame nuteistasis asmeniškai nedalyvavo.
3. Neapribojant 25 straipsnio 2 dalies, 26 straipsnio 2 dalies bei 29 straipsnio, žemiau išvardyti teismo sprendimai yra laikomi priimtais, išklausus kaltinamajl:
 - (a) teismo sprendimai *in absentia* ir “ordonnance penale”, kurie yra patvirtinti arba paskelbti teisianciojoje Valstybeje po nuteistojo prieštaravimo pateikimo;
 - (b) teismo sprendimai, priimti *in absentia* pagal apeliacija, su salyga, kad apeliacija dėl pirmosios instancijos teismo sprendimo yra pateikes nuteistas asmuo.

22 straipsnis

In absentia ir “ordonnance pénale” teismo sprendimai, del kuriu nera pateikta apeliacija arba prieštaravimas, tuoj po ju priemimo gali buti perduoti Valstybei, kurios yra prašoma vykdyti, tam, kad jai butu pranešta apie priimta sprendima ir kad ji jį vykdytu.

23 straipsnis

1. Jeigu Valstybe, kurios yra prašoma vykdyti, mano, kad prašymas vykdyti teismo sprendima *in absentia* arba "ordonnance penale" yra pagrįstas, ji pasirūpina, kad nuteistam asmeniui būtų asmeniškai pranešta apie sprendimą, priimta vykdymo prašancioje Valstybeje.

2. Pranešime nuteistam asmeniui taip pat yra nurodoma, kad:

(a) prašymas buvo pateiktas, remiantis šia Konvencija;

(b) vienintele priemone, kuria galima pasinaudoti, yra prieštaravimo pateikimas pagal šios Konvencijos 24 straipsnį;

(c) prieštaravimas turi būti išeiktas tik per nurodytą instanciją; kad priimtas prieštaravimas turi remtis šios Konvencijos 24 straipsniu; ir kad nuteistas asmuo turi teisę reikalauti, kad jį išklaustytu bausmė paskiriamos Valstybės atitinkami organai;

(d) tuo atveju, kai prieštaravimas nėra pateikiamas per nurodytą laikotarpį, pagal šią Konvenciją teismo sprendimas yra laikomas priimtu išklausių kaltinamąjį.

3. Pranešimo kopija nedelsiant yra išsiunčiama vykdymo prašiusioms institucijoms.

24 straipsnis

1. Kai pranešimas apie sprendimą atitinka 23 straipsnį, vienintele galimybe, kuria gali pasinaudoti nuteistasis, yra prieštaravimas. Tokį prieštaravimą pagal nuteistojo asmens pasirinkimą gali išnagrineti vykdymo prašanciosios arba prašomosios Valstybės teismas. Jeigu nuteistasis nepareiškia apie savo pasirinkimą, prieštaravimą turi nagrinėti tos Valstybės, kurios yra prašoma vykdyti, kompetentingas teismas.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytais atvejais prieštaravimas yra priimtinas, jei jis yra išeiktas atitinkamos Valstybės, kurios yra prašoma vykdyti, institucijoms per 30 dienu nuo pranešimo gavimo. Šis laikotarpis yra nustatomas pagal atitinkamas Istatymų taisykles, kurios galioja Valstybeje, kurios prašoma vykdyti. Šios Valstybės atitinkama institucija nedelsdama informuoja vykdymo prašanciąją instituciją.

25 straipsnis

1. Jei prieštaravimas yra išnagrinetas vykdymo prašancioje Valstybeje, nuteistas asmuo turi būti iškviestas į tą Valstybę į naują bylos svarstymą. Šaukimas atvykti turi būti asmeniškai išeiktas ne mažiau kaip likus 21 dienai iki naujo bylos nagrinėjimo. Šis terminas gali būti sutrumpintas nuteistojo sutikimu. Naujas bylos nagrinėjimas yra vykdomas atitinkamame vykdymo prašanciosios Valstybės teisme pagal tos Valstybės procesines taisykles.

2. Jei nuteistas asmuo asmeniškai neatvyksta arba nėra atstovaujamas pagal vykdymo prašanciosios Valstybės Istatymus, teismas paskelbia prieštaravimą negaliojančiu ir savo sprendimą perduoda Valstybės, kurios yra prašoma vykdyti, atitinkamoms institucijoms. Tokia pat procedūra yra taikoma, jei teismas paskelbia, kad prieštaravimas yra nepriimtinas. Abiem atvejais sprendimas *in absentia* bei "ordonnance penale" šios Konvencijos taikymo tikslais yra laikomas priimtu išklausių kaltinamąjį.

3. Jeigu nuteistas asmuo pats dalyvauja arba yra atstovaujamas pagal vykdymo prašanciosios Valstybės Istatymus arba jo prieštaravimas yra pripažintas priimtu, prašymas dėl vykdymo yra laikomas negaliojančiu.

26 straipsnis

1. Jeigu prieštaravimas yra išnagrinetas Valstybeje, kurios prašoma vykdyti, nuteistasis asmuo yra šaukiamas į šia Valstybe dalyvauti naujame bylos svarstyme. Šaukimas atvykti yra lteikiamas asmeniškai ne veliau kaip 21 diena prieš nauja svarstyma. Šis terminas gali buti sutrumpintas nuteistojo asmens sutikimu. Naujas bylos svarstymas vyksta Valstybes, kurios prašoma vykdyti, atitinkamame teisme pagal tos Valstybes procesines taisykles.

2. Jeigu nuteistas asmuo neatvyksta arba nera atstovaujamas pagal Valstybes, kurios prašoma vykdyti, Istatymus, teismas pripažlsta prieštaravima nepriimtinu. Tokiu atveju ir jei teismas pripažlsta prieštaravima nepriimtinu, sprendimas in absentia arba “*ordonnance pénale*” pagal šia Konvencija yra laikomas priimtu išklausius kaltinamąjį.

3. Jei nuteistasis atvyksta asmeniškai arba yra atstovaujamas pagal Valstybes, kurios prašoma vykdyti, Istatymus ir jei prieštaravimas yra priimtinas, jo veika yra nagrinejama taip, lyg ji butu lvykdyta šioje Valstybeje. Taciau bet kuriuo atveju turi buti išnagrinetos salygos, draudžiancios bylos svarstyma del termino pabaigos. Sprendimas, priimtas vykdymo prašanciojoje Valstybeje, yra laikomas negaliojanciu.

4. Visi veiksmai iki teismo nagrinejimo arba parengtinis tyrimas, atliktas teisanciojoje Valstybeje pagal jos Istatymus bei taisykles, turi tokia pacia reikšme Valstybeje, kurios prašoma vykdyti, ir laikomi lyg jie butu atlikti šioje Valstybeje su salyga, kad ju pripažinimas nesuteikia tiems veiksams didesnes lrodanciosios reikšmes, nei jie turejo prašanciojoje Valstybeje.

27 straipsnis

Asmuo, nuteistas *in absentia* arba “*ordonnance pénale*”, tam, kad galetu paduoti prieštaravima, taip pat tolimesniam bylos procesui turi teise gauti teisine pagalba tais atvejais bei salygomis, kurias numato Valstybes, kurios yra prašoma vykdyti, ir, kai tai yra pagrlsta, vykdymo prašanciosios Valstybes Istatymai.

28 straipsnis

Teismo sprendimai, priimti pagal 26 straipsnio 3 dall, kaip ir ju vykdymas, remiasi tik Valstybes, kurios yra prašoma vykdyti, Istatymais.

29 straipsnis

Jei asmuo, nuteistas *in absentia* arba “*ordonnance pénale*”, nelteikia prieštaravimo, tai pagal šia Konvencija yra laikoma, kad sprendimas yra priimtas išklausius kaltinamąjį.

30 straipsnis

Vietiniai Istatymai yra taikomi atstatant teises, jei nuteistasis del nuo jo nepriklausanciu aplinkybiu praleido terminus, nurodytus 24, 25 ir 26 straipsniuose, arba neatvyko asmeniškai į teismo posedl naujam bylos svarstymui.

IV SKYRIUS

SALYGINES NUOSTATOS

31 straipsnis

Jeigu nuteistasis tebera prašanciojoje Valstybeje po to, kai pastaroji gavo pranešima apie sutikima vykdyti nuosprendi, kuris numato laisves atemima, ši Valstybe gali suimti nuteistaji, kad butu galima jį perduoti pagal 43 straipsnio nuostatas.

32 straipsnis

1. Kai prašancioji Valstybe yra paprašiusi vykdymo, Valstybe, kurios yra prašoma vykdyti, gali suimti nuteista asmenį:

(a) jei pagal tos Valstybes Istatymus šis teises pažeidimas yra toks, už kurį numatomas kardomasis kalinimas;

(b) jei yra pavojus, kad jis gali slapstytis nuo teismo, arba jei sprendimas *in absentia* kelia pavojų, kad bus nuslepti įrodymai.

2. Kai vykdymo prašancioji Valstybe pareiškia apie savo ketinimą prašyti vykdymo, Valstybe, kurios yra prašoma vykdyti, pagal prašanciosios Valstybes prašymą gali suimti nuteista asmenį, jei tai atitinka šio straipsnio 1 dalies (a) ir (b) punktu nuostatas. Tokiame pareiškime apibudinamas teises pažeidimas, dėl kurio yra priimtas teismo sprendimas, nurodomas jo padarymo laikas bei vieta ir pateikiamas kuo tikslesnis nuteistojo išvaizdos aprašymas. Pareiškime taip pat trumpai pateikiami faktai, kuriais yra grindžiamas teismo sprendimas.

33 straipsnis

1. Nuteistas asmuo yra laikomas įkalintas pagal Valstybes, kurios yra prašoma vykdyti, Istatymus. Tos Valstybes Istatymai taip pat reglamentuoja sąlygas, pagal kurias jis gali būti paleistas.

2. Kalinamas asmuo bet kuriuo atveju yra paleidžiamas:

(a) pasibaigus teismo sprendimu skirtam laisves atemimo laikui;

(b) jei jis buvo suimtas pagal 32 straipsnio 2 dalį ir Valstybe, kurios yra prašoma vykdyti, per 18 dienu nuo jo suėmimo negavo prašymo bei dokumentu, nurodytu 16 straipsnyje.

34 straipsnis

1. Asmuo, kuris yra įkalintas Valstybeje, kurios yra prašoma vykdyti, remiantis 32 straipsniu, ir kuris yra šaukiamas į atitinkama teisma prašanciojoje Valstybeje pagal 25 straipsnį dėl įteikimo prieštaravimo, yra pervežamas į vykdymo prašanciosios Valstybes teritoriją.

2. Po perkeltimo asmuo nėra laikomas įkalintas vykdymo prašanciojoje Valstybeje, jei yra vykdoma 33 straipsnio 2 dalies (a) punkto sąlyga arba jei vykdymo prašancioji Valstybe nereikalauja vykdyti papildomo nuosprendžio. Jei asmuo nėra paleidžiamas, jis tuojau pat yra gražinamas į Valstybe, kurios yra prašoma vykdyti.

35 straipsnis

1. Asmeniui, šaukiamam į vykdymo prašanciosios Valstybes teisma pagal jo pateikta prieštaravimą, negali būti iškelta byla, jis negali būti nuteistas ar įkalintas paskelbiant nuosprendį ar sulaikymo tvarka už joki kitą teisės pažeidimą ar veiką, kuria jis padarė prieš išvykdamas iš Valstybes, kurios yra prašoma vykdyti, ir kuri nėra nurodyta šaukime į teisma, nebent jis raštu išreikštų savo sutikimą. Pagal 34 straipsnio 1 dalyje aprašyta atvejl sutikimo pareiškimo kopija yra persiunčiama Valstybei, iš kurios jis yra perkeltas.

2. Šio straipsnio 1 dalies sąlygos negalioja, kai šaukiamas į teisma asmuo, turedamas visas sąlygas, neišvyko iš prašanciosios Valstybes teritorijos per 15 dienu nuo sprendimo, kuris buvo priimtas, išnagrinejus byla, į kurios svarstyma jis buvo pakviestas, arba jei jis sugrįžo į ta teritorija po to, kai ja paliko prieš gaudamas nauja teismo šaukima.

36 straipsnis

1. Jeigu vykdymo prašancioji Valstybe prašo atlikti turto konfiskacija, Valstybe, kurios yra prašoma vykdyti, gali laikinai konfiskuoti mineta turta su sąlyga, kad jos Istatymai leidžia turto konfiskacija už panašius veiksmus.

2. Turto konfiskavimas yra vykdomas pagal Valstybes, kurios yra prašoma vykdyti, Istatyma del turto konfiskavimo sąlygu, kuris taip pat apibrezia ir sąlygas, prie kuriu sprendimas del turto konfiskavimo gali būti pakeiciamas.

V SKYRIUS

SANKCIJU TAIKYMAS

(a) Bendrosios nuostatos

37 straipsnis

Sankcija, paskirta vykdymo prašanciojoje Valstybeje, nėra vykdoma Valstybeje, kurios yra prašoma vykdyti, jei nėra šios Valstybes teismo sprendimo. Taciau Susitarianciosios Valstybes gali suteikti Igaliojimus kitoms institucijoms priimti tokius sprendimus, jei vykdytina sankcija yra bauda arba turto konfiskacija ir jei del tokiu sprendimu galima kreiptis į teisma.

38 straipsnis

Byla yra Iteikiama teismui arba kitai institucijai, Igaliotai pagal 37 straipsni, jei Valstybe, kurios yra prašoma vykdyti, laiko, kad galima imtis veiksmu pagal prašyma vykdyti.

39 straipsnis

1. Nuteistam asmeniui turi būti sudaryta galimybė pareikšti savo nuomone, prieš teismui priimant sprendima, del prašymo vykdyti. Kai nuteistasis Iteikia prašyma, teismas gali raštu paprašyti, kad užsienio Valstybes teismas jį išklaustytu, arba pats išklauso jį asmeniškai. Leidimas išklausti nuteistajį asmeniškai yra suteikiamas pagal jo prašyma.

2. Taciau teismas gali nuspresti priimti prašyma vykdyti nedalyvaujant nuteistajam, pareiškusiam nora būti išklaustam asmeniškai, jei pastarasis yra įkalintas prašanciojoje Valstybeje. Esant tokioms sąlygoms, sankciju pakeitimas pagal 44 straipsni atidedamas iki to laiko, kol nuteistam asmeniui po jo perdavimo Valstybei, kurios yra prašoma vykdyti, bus suteikta galimybė stoti prieš šios Valstybes teisma.

40 straipsnis

1. Teismas arba 37 straipsnyje nurodytais atvejais kitos institucijos, kurios yra įgalintos pagal tą patį straipsnį nagrinėti bylą, pasitenkina tuo, kad:

- (a) sankcijos, kurių vykdymo yra prašoma, yra skirtos nuosprendyje pagal Europos baudžiamąją teisę;
- (b) laikomasi 4 straipsnio reikalavimu;
- (c) 6 straipsnio (a) punkto sąlyga nėra išpildoma arba neturetu trukdyti vykdymui;
- (d) vykdymo nedraudžia 7 straipsnis;
- (e) jei teismo sprendimas yra priimtas *in absentia* arba “ordonnance penale”, tai yra laikomasi šios dalies III skyriaus reikalavimu.

2. Susitariančioji Valstybė gali patikėti teismui arba pagal 37 straipsnį įgaliotai institucijai išnagrinėti kitas vykdymo sąlygas pagal šią Konvenciją.

41 straipsnis

Remiantis šiuo skyriumi, teismo sprendimai dėl prašomo vykdymo bei sprendimai, teismo priimti administraciniu nutarimu pagrindu, apie kuriuos kalbama 37 straipsnyje, gali būti apskundžiami.

42 straipsnis

Valstybė, kurios yra prašoma vykdyti, yra apribojama bylos nagrinėjimo metu nustatytais faktais tiek, kiek jie yra nurodyti sprendime, arba tiek, kiek galima numanyti, kad jis yra jais grindžiamas.

(b) Specifinės sąlygos dėl sankcijų, numatanciu laisvės atėmimo, vykdymo

43 straipsnis

Kai nuteistas asmuo yra sulaikomas vykdymo prašanciojoje Valstybeje ir jei tos Valstybės Įstatymais nenumato kitaip, jis yra perkeliamas į Valstybę, kurios yra prašoma vykdyti, kai tik prašanciojai Valstybei pranešama apie prašymo vykdyti priėmimą.

44 straipsnis

1. Jei prašymas vykdyti yra priimtas, teismas gali pakeisti laisvės atėmimo sankciją, paskirtą prašanciosios Valstybės, sankcija, kuria numato už tokį patį teisės pažeidimą jo Valstybės Įstatymai. Tokia sankcija gali būti ribojama 2 dalies sąlyga, ir jos pobudis ar trukmė gali skirtis nuo sankcijos, paskirtos prašanciojoje Valstybeje, pobūdžio ar trukmės. Jei toji sankcija yra mažesne nei minimumas, numatytas pagal Valstybės, kurios yra prašoma vykdyti, Įstatymus, teismas neprivalo laikytis to minimumo ir gali taikyti sankciją, atitinkancią prašanciosios Valstybės paskirtą sankciją.

2. Nustatydamas sankciją, teismas nedidina nuteistojo baudžiamosios atsakomybės, nustatytos prašanciojoje Valstybeje priimtu sprendimu.

3. Bet kuri sankcijos, kuri buvo paskirta vykdymo prašanciojoje Valstybeje, dalis, ir laikinas įkalinimas, kuris nuteistasis atliko po nuosprendžio paskelbimo, yra visiškai įskaitomi į bausmės laiką. Ta pati taisyklė yra taikoma kardomojo įkalinimo vykdymo prašanciojoje Valstybeje atžvilgiu.

4. Susitariancioji Valstybe bet kuriuo metu gali pateikti Europos Tarybos Generaliniam Sekretoriui pareiškima, kuriame aptariama, remiantis šia Konvencija, teise taikyti laisves atemimo sankcija, atitinkancia sankcija, paskirta vykdymo prašanciojoje Valstybeje, net ir tuo atveju, jei tokios sankcijos trukme viršija maksimuma, kurl numato jos Istatymai tokio pat pobudžio sankcijai. Nežiurint I tai, ši taisykle yra taikoma tada, kai šios Valstybes Istatymas leidžia, esant tokiam paciam teises pažeidimui, taikyti sankcija, kurios trukme atitinka sankcijos, kuri buvo paskirta vykdymo prašanciojoje Valstybeje, trukme, taciau yra griežtesnio pobudžio. Bausme, paskirta pagal šl straipsnl, gali, jei to reikalauja jos trukme ir tikslai, buti atliekama Ikalinimo Istaigoje, skirtoje kitokio pobudžio bausmiu atlikimui.

(c) Specifines salygos del sankciju, numatanciu baudas bei turto konfiskavima, vykdymo

45 straipsnis

1. Jeigu prašymas vykdyti baudos išieškojima arba turto konfiskacija yra priimamas, teismas arba kita pagal 37 straipsnl Igalioja institucija konvertuoja konfiskuojama suma I Valstybes, kurios yra prašoma vykdyti, valiuta pagal kursa, kuris buvo ta diena, kai buvo priimtas sprendimas. Tokiu budu yra nustatomas baudos arba konfiskuojamos sumos dydis, kuris neturi viršyti maksimalaus dydžio, nustatyto pagal tos Valstybes Istatymus už tokl pat teises pažeidima, arba, nesant nustatytam maksimumui, jis neturi viršyti maksimalios sumos, kuri yra paprastai paskiriama už panašu teises pažeidima Valstybeje, kurios yra prašoma vykdyti.

2. Taciau teismas arba kita pagal 37 straipsnl Igalioja institucija gali palikti tokia bauda arba konfiskuojama suma, kokia buvo paskirta vykdymo prašanciojoje Valstybeje, tais atvejais, kai Valstybes, kurios yra prašoma vykdyti, Istatymai nenumato tokios sankcijos už tokl patl teises pažeidima, taciau Istatymas leidžia taikyti daug griežtesnes sankcijas. Ta pati taisykle yra taikoma, kai sankcija, paskirta vykdymo prašanciojoje Valstybeje, viršija maksimuma, nustatyta už ta patl teises pažeidima pagal Valstybes, kurios yra prašoma vykdyti, Istatyma, taciau šis Istatymas leidžia taikyti griežtesnes sankcijas.

3. Valstybe, kurios yra prašoma vykdyti, gerbia vykdymo prašanciosios Valstybes suteiktas lengvatas del mokejimo ir mokejimo dalimis terminu.

46 straipsnis

1. Kai vykdytas yra susijęs su specifinio objekto konfiskacija, teismas arba kita pagal 37 straipsnl Igalioja institucija gali Isakyti vykdyti objekto konfiskacija, jei tokia konfiskacija už tokl pat teises pažeidima yra leidžiama pagal Valstybes, kurios yra prašoma vykdyti, Istatyma.

2. Taciau teismas arba kita pagal 37 straipsnl Igalioja institucija gali palikti konfiskacija, paskirta vykdymo prašanciojoje Valstybeje, jei tokia sankcija už tokl patl teises pažeidima nera numatyta Valstybes, kurios yra prašoma vykdyti, Istatymu, taciau šis Istatymas leidžia taikyti griežtesnes sankcijas.

47 straipsnis

1. Iplaukos už baudas ir konfiskacijas yra mokamos I Valstybes, kurios yra prašoma vykdyti, visuomeninius fondus, nepažeidžiant treciu šaliu teisiu.

2. Konfiskuota nuosavybe, del kurios yra suinteresuota vykdymo prašancioji Valstybe, gali buti jai perduota, jei pastaroji to reikalauja.

48 straipsnis

Jei negalima išieškoti baudos, Valstybes, kurios yra prašoma vykdyti, teismas gali paskirti alternatyvia sankcija, kuri numato laisves atemima, jei tokiais atvejais tai yra leidžiama pagal abiejų Valstybių Istatymus ir jei vykdymo prašancioji Valstybe nėra aiškiai nurodžiusi, kad jos prašymas apsiriboja tik baudos išieškojimu. Jei teismas nusprendžia paskirti alternatyvia sankcija, kuri numato laisves atemima, yra laikomasi šiu taisykliu:

(a) Jei baudos pakeitimas sankcija, numatancia laisves atemima, yra jau nurodytas nuosprendyje, kuris yra paskelbtas vykdymo prašanciojoje Valstybeje, arba jį tiesiogiai numato jos Istatymai, Valstybes, kurios yra prašoma vykdyti, teismas nustato tokios sankcijos pobudį bei trukmę pagal taisykles, reglamentuojamas jo Istatymu. Jeigu sankcija, numatanti laisves atemima, kuri buvo paskirta vykdymo prašanciojoje Valstybeje, yra mažesne nei minimumas, kuris gali būti skiriamas pagal Valstybes, kurios yra prašoma vykdyti, Istatyma, teismas neprivalo laikytis minimumo ir gali paskirti sankcija, atitinkancia vykdymo prašanciosios Valstybes paskirta sankcija. Nustatydamas sankcija, teismas negali padidinti bausmes, paskirtos vykdymo prašanciojoje Valstybeje priimtu sprendimu.

(b) Visais kitais atvejais Valstybes, kurios yra prašoma vykdyti, teismas vykdo baudos pakeitima pagal savo Istatyma, atsižvelgdamas į apribojimus, kuriuos numato vykdymo prašanciosios Valstybes Istatymas.

(d) Diskvalifikacijos vykdymo specifines salygos

49 straipsnis

1. Kai prašoma vykdyti diskvalifikacija, diskvalifikacija, paskirta vykdymo prašanciojoje Valstybeje, gali būti vykdoma Valstybeje, kurios yra prašoma vykdyti, tik tada, jei šios Valstybes Istatymas numato diskvalifikacija už tokį teises pažeidima.
2. Teismas, nagrinejantis byla, įvertina diskvalifikacijos taikymo savo Valstybes teritorijoje tikslinguma.

50 straipsnis

1. Jei teismas įsako vykdyti diskvalifikacija, jis nustato jos trukmę pagal savo Valstybes Istatyma, tačiau ji neturi viršyti bausmes ribų, nustatytu vykdymo prašanciosios Valstybes paskirtame nuosprendyje.
2. Teismas gali įsakyti vykdyti diskvalifikacija tik kai kuriu teisiu, paskelbtu sustabdytomis ar prarastomis, atžvilgiu.

51 straipsnis

11 straipsnis diskvalifikacijoms netaikomas.

52 straipsnis

Valstybe, kurios yra prašoma vykdyti, turi teisę atstatyti nubaustojo teises, kuriu jis buvo netekes pagal sprendima, priimta taikant šio skyriaus straipsnius.

III DALIS
EUROPOS BAUDŽIAMUJU TEISMO SPRENDIMU PASEKMES
I SKYRIUS
NE BIS IN IDEM

53 straipsnis

1. Asmuo, kuriam nuosprendis buvo paskelbtas pagal Europos baudžiamąją teisę, už tą pačią veiką negali būti persekiojamas, baudžiamas ir jam negali būti taikoma sankcija kitoje Susitariančioje Valstybeje, jei:

(a) jis buvo išteisintas;

(b) paskirta sankcija:

(i) buvo pilnai pritaikyta arba yra taikoma;

(ii) buvo pilnai arba iš dalies panaikinta dėl amnestijos arba atleidimo nuo bausmės;

(iii) netaikytina dėl termino pabaigos;

(c) jei teismas nuteise teisės pažeideja, nepaskirdamas sankcijos.

2. Nepaisant to, Susitariančiajai Valstybei nėra privaloma pripažinti ne bis in idem galiojimą, nebent ji pati būtų reikalavusi teismo proceso, jei veika, dėl kurios buvo priimtas teismo sprendimas, buvo nukreipta prieš asmenį, instituciją ar kažką, turintį visuomeninį statusą toje Valstybeje, arba jei teismo sprendimo subjektas pats turi visuomeninį statusą toje Valstybeje. 3. Be to, Susitariančioji Valstybe, kurioje buvo padaryta tokia veika arba laikoma padaryta pagal tos Valstybės įstatymus, neprivalo pripažinti ne bis in idem galiojimą, nebent toji Valstybe pati būtų reikalavusi teismo proceso.

54 straipsnis

Jei prieš asmenį, kuris buvo nuteistas kitoje Susitariančioje Valstybeje, iškeliamas naujas teismo procesas už tą pačią veiką, tai laisvės atėmimo laikotarpis pagal įvykdytą apkaltinamąjį nuosprendį yra atimamas nuo bausmės, kuri gali būti paskirta, laiko.

55 straipsnis

Šio skyriaus sąlygos nedraudžia plačiau taikyti vietines taisykles dėl ne bis in idem galiojimo kitoje Valstybeje priimtu apkaltinamųjų nuosprendžių.

II SKYRIUS
ATSIŽVELGIMAS

56 straipsnis

Susitariančioji Valstybe savo nuožiūra leidžia įstatymus, pagal kuriuos jos teismai, priimdami teismo sprendimą, galėtų atsižvelgti į ankstesnį teismo sprendimą, priimtą, išklašius kaltinamąjį, pagal Europos baudžiamąją teisę už kitą teisės pažeidimą, ir papildyti jį sprendimais, kuriuos įstatymai numato šios Valstybės teritorijoje. Ji taip pat apibrėžia sąlygas, prie kurių yra atsižvelgiama į tokį sprendimą.

57 straipsnis

Susitariančioji Valstybe savo nuožiūra kuria Istatymus, kurie leidžia atsižvelgti I sprendima, priimta pagal Europos baudžiamąja teise, išklauius kaltinamąj, ir kurie suteikia galimybę vykdyti pilna arba daline diskvalifikacija pagal jos Istatymus prie teismo sprendimu, priimtu šios Valstybes teritorijoje. Ji taip pat nustato salygas, prie kuriu yra atsižvelgiama I tokl sprendima.

IV DALIS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

58 straipsnis

1. Šia Konvencija gali pasirašyti Valstybes-nares, atstovaujamos Europos Tarybos Ministru Komitete. Ji turi buti ratifikuota ar priimta. Konvencijos ratifikavimo ar priemimo dokumentai yra Iteikiami Europos Tarybos Generaliniam Sekretoriui.
2. Konvencija pradeda galioti, praejus trims menesiams nuo treciojo ratifikavimo ar priemimo dokumento Iteikimo.
3. Valstybes, kuri po to pasirašo Konvencija, atžvilgiu ji tampa galiojancia, praejus trims menesiams nuo ratifikavimo ar priemimo dokumentu Iteikimo.

59 straipsnis

1. Isigaliojus šiai Konvencijai, Europos Tarybos Ministru Komitetas gali pakviesti valstybe, kuri nera Europos Tarybos nare, prisijungti prie Konvencijos su salyga, kad už nutarima del tokio kvietimo balsuoja visi Konvencija ratifikave Tarybos nariai.
2. Toks prisijungimas tampa galiojanciu, praejus trims menesiams nuo dokumentu, patvirtinanciu prisijungima, Iteikimo Europos Tarybos Generaliniam Sekretoriui.

60 straipsnis

1. Susitariančioji Valstybe, pasirašydama Konvencija arba Iteikdama dokumentus apie jos ratifikavima, priemima ar prisijungima, gali nurodyti teritorija arba teritorijas, kurioje ši Konvencija yra taikoma.
2. Susitariančioji Valstybe, pasirašydama Konvencija arba Iteikdama dokumentus apie jos ratifikavima, priemima ar prisijungima, arba veliau, Iteikdama pareiškima Europos Tarybos Generaliniam Sekretoriui, gali išplesti Konvencijos taikymo teritorija arba teritorijas, kurios yra nurodomos pareiškime ir už kuriu tarptautinius ryšius ji yra atsakinga arba yra Igaliota veikti ju vardu.
3. Pareiškima del Konvencijos taikymo teritorijos išpletimo, pateikta remiantis 2 dalimi, galima atšaukti laikantis šios Konvencijos 66 straipsnyje nurodytos proceduros.

61 straipsnis

1. Susitariančioji Valstybe, pasirašydama Konvencija arba Iteikdama dokumentus apie jos ratifikavima, priemima ar prisijungima, gali pareikšti, kad ji pasilieka viena ar keleta išlygu, kurias apibrežia šios Konvencijos I priedas.
2. Susitariančioji Valstybe gali visiškai arba iš dalies atsisakyti išlygu, kurias ji buvo pasirinkusi, remiantis šio straipsnio 1 dalimi, Iteikdama pareiškima Europos Tarybos Generaliniam Sekretoriui. Toks atsisakymas tampa galiojanciu pareiškimo Iteikimo diena.

3. Susitariančioji Valstybe, pasilikusi išlyga šios Konvencijos kurios nors sąlygos atžvilgiu, negali reikalauti, kad kita Valstybe vykdytu ta sąlyga. Tačiau jei toji išlyga yra dalinė ar sąlyginė, ji gali reikalauti, kad toji sąlyga būtų vykdoma tiek, kiek ji yra vykdoma šioje Valstybeje.

62 straipsnis

1. Susitariančioji Valstybe, Iteikdama pareiškima Europos Tarybos Generaliniam Sekretoriui, gali bet kuriuo metu pateikti teisinės nuostatas, kurios būtų Itrauktos I šios Konvencijos I ar II priedus.

2. Apie valstybinių nuostatų, išvardytų I ir II prieduose, pakeitima pranešama Europos Tarybos Generaliniam Sekretoriui, jei dėl tokio pakeitimo šiuo priedu informacija tampa netiksli.

3. Pakeitimai I ir II prieduose, remiantis šio straipsnio 1 ir 2 dalimis, tampa galiojanciais visose Susitariančiosiose Valstybėse, praėjus mėnesiui nuo pranešimo Iteikimo Europos Tarybos Generaliniam Sekretoriui.

63 straipsnis

1. Susitariančioji Valstybe, Iteikdama ratifikavimo, priėmimo ar prisijungimo dokumentus Europos Tarybos Generaliniam Sekretoriui, aprūpina jį visa informacija apie toje Valstybeje taikomas sankcijas ir apie jų vykdymą taikant šią Konvenciją.

2. Apie visus velesnius pakeitimus, dėl kurių informacija, pateikta pagal šio straipsnio 1 dalį, tampa netiksli, pranešama Europos Tarybos Generaliniam Sekretoriui.

64 straipsnis

1. Ši Konvencija nepažeidžia nei teisių ir išpareigojimų pagal ekstradicijos sutartis ir daugiašales tarptautines Konvencijas dėl ypatingų atvejų, nei sąlygų dėl atvejų, kuriuos nagrinėja ši Konvencija bei kitos Konvencijos, sudarytos tarp Susitariančiųjų Valstybių.

2. Susitariančiosios Valstybės negali tarp savęs sudaryti dvišaliu arba daugiašaliu sutarciu tais klausimais, kuriuos nagrinėja ši Konvencija, išskyrus tuos atvejus, kai norima papildyti šios Konvencijos sąlygas arba palengvinti jos principų taikymą.

3. Tačiau jei dvi ar daugiau Susitariančiųjų Valstybių jau yra susitarusios šiuo klausimu vieningu Istatymu pagrindu arba jei yra sukūrusios arba ateityje sukurti savo sistemą, jų santykiai, nepaisant šios Konvencijos sąlygų, yra reglamentuojami tokiu susitarimu.

4. Susitariančiosios Valstybės, kurios savo santykiuose šiuo klausimu nebesinaudoja šia Konvencija, praneša apie tai Europos Tarybos Generaliniam Sekretoriui.

65 straipsnis

Europos nusikalstamumo problemų komitetas prie Europos Tarybos yra nuolat informuojamas apie šios Konvencijos taikymą ir teikia pagalbą draugiškai sureguliuojant sunkumus, kurie gali atsirasti vykstant jos sąlygas.

66 straipsnis

1. Šios Konvencijos galiojimo laikas nėra apibrėžtas.

2. Susitariančioji Valstybe iš savo puses gali denonsuoti šią Konvenciją, pranešdama apie tai Europos Tarybos Generaliniam Sekretoriui.

3. Denonsavimas Isigalioja praėjus 6 mėnesiams nuo pranešimo Generaliniam Sekretoriui Iteikimo.

67 straipsnis

Europos Tarybos Generalinis Sekretorius informuoja Tarybos Ministru Komitete atstovaujamas Valstybes-nares ir prie šios Konvencijos prisijungusias Valstybes apie:

- (a) pasirašyma;
- (b) ratifikavimo, priemimo ar prisijungimo dokumentu Iteikima;
- (c) šios Konvencijos Isigaliojima, remiantis Konvencijos 58 straipsniu;
- (d) gautus pareiškimus pagal 19 straipsnio 2 dall;
- (e) gautus pareiškimus pagal 44 straipsnio 4 dall;
- (f) gautus pareiškimus pagal 60 straipsni;
- (g) išlygas, leistas pagal 61 straipsnio 1 dall, ir apie atsisakyma nuo tokiu išlygu;
- (h) gautus pareiškimus pagal 62 straipsnio 1 dall ir visus kitus pranešimus, gautus pagal to pacio straipsnio 2 dall;
- (i) informacija, gauta pagal 63 straipsnio 1 dall, ir visus kitus pranešimus pagal to pacio straipsnio 2 dall;
- (j) visus pranešimus del dvišaliu arba daugiašaliu sutarciu, sudarytu pagal 64 straipsnio 2 dall, arba del vieningos Istatymu sistemos, priimtos remiantis 64 straipsnio 3 dalimi;
- (k) gautus pranešimus pagal 66 straipsni ir apie denonsavimo Isigaliojima.

68 straipsnis

Ši Konvencija, pareiškimai ir pranešimai pagal ja yra taikomi priimtu sprendimu vykdymui tik tada, kai Konvencija Isigalioja Susitarianciosiose Valstybese.

Ka ir paliudija asmenys, Igalioti pasirašyti šia Konvencija.

Vienintelis Konvencijos egzempliorius, surašytas 1970 m. gegužes 28 d. Hagoje angliu ir prancuzu kalbomis (abu tekstai vienodai galiojantys), paliekamas saugoti Europos Tarybos archyve. Europos Tarybos Generalinis Sekretorius perduoda patvirtintas kopijas kiekvienai Konvencija pasirašiusiai arba prie jos prisijungusiai Valstybei.

I PRIEDAS

Kiekviena Susitariancioji Valstybe gali pareikšti, kad ji pasilieka sau teise:

- (a) atsisakyti vykdyti sprendima, jei ji laiko, kad sprendimas pažeidžia finansine drausme arba religinius Isitikinimus;
- (b) atsisakyti taikyti sankcija už veika, del kurios pagal Valstybes, kurios yra prašoma vykdyti, Istatyma, sprendima galetu priimti tik administracinis organas;
- (c) atsisakyti vykdyti sprendima, kurl pagal Europos baudžiamaja teise prieme vykdymo prašanciosios Valstybes atitinkami organai tada, kai pagal jos pacios Istatymus baudžiamasis procesas del teises pažeidimo, del kurio priimtas toks sprendimas, butu nutrauktas, terminui pasibaigus;
- (d) atsisakyti vykdyti sankcijas, paskirtas in absentia ir “ordonnances penales”, arba tik viena iš šios kategorijos sprendimu;

- (e) atsisakyti taikyti 8 straipsnio sąlygas, kai šiai Valstybei priklauso pradine kompetencija (pirmumo teise) ir šiais atvejais pripažinti senaties terminą pertraukiančiu arba sustabdiančiu veiku ekvivalentiškuma tik tada, kai jos yra įvykdytos sprendimo vykdymo prašancioje Valstybeje;
- (f) sutikti taikyti tik vieną iš dviejų III dalies skyrių.

II PRIEDAS

Sarašas teisės pažeidimų, neaptariamų baudžiamosios teisės

Šie teisės pažeidimai priskiriami prie baudžiamosios teisės pažeidimų:

- **Prancuzijoje:** Įstatyma pažeidžiantis elgesys, sankcionuojamas kaip "*contravention de grande voirie*".
- **Vokietijos Federatyvineje Respublikoje:** Įstatyma pažeidžiantis elgesys nagrinėjamas pagal procedūrą, nurodytą Akte dėl taisyklių pažeidimo (*Gesetz über Ordnungswidrigkeiten*), 1968 05 24 (BGBL 1968, I 481).
- **Italijoje:** Įstatyma pažeidžiantis elgesys, dėl kurio taikomas Aktas Nr. 317 nuo 1967 m. kovo 3 d.

III PRIEDAS

"Ordonnances Pénales" sąrašas

AUSTRIJA

(Baudžiamojo proceso kodeksas. 460-62 straipsniai).

DANIJA

(Teisingumo administravimo aktas, 931 straipsnis).

PRANCUZIJA

1. (Baudžiamojo proceso kodekso 5424-528 straipsniu papildymai-straipsniai R42-R45).
2. Ordonnance Penale taikoma tik Bas-Rhin, Haut-Rhin ir Moselle departamentuose.

VOKIETIJOS FEDERATYVINE RESPUBLIKA

1. (Baudžiamojo proceso kodekso 407-412 straipsniai).
2. (Baudžiamojo proceso kodekso 413 straipsnis).
3. (1968 m. gegužės 24 d. Akto 65-66 straipsniai - BGBL 1968 I, 481).

ITALIJA

1. (Baudžiamojo proceso kodekso 506-10 straipsniai).
2. Decreto penale finansiniais klausimais (1929 m. sausio 7 d. Aktas Nr. 4)
3. Decreto penale navigaciniais klausimais (Navigacinio kodekso 1242-43 straipsniai).
4. Sprendimai, remiantis 1967 m. kovo 3 d. Aktu Nr. 317.

LIUKSEMBURGAS

1. (1924 m. liepos 31 d. Aktas dėl "ordonnances penales" organizavimo).
2. (1955 m. vasario 14 d. Akto 16 straipsnis dėl Transporto valstybinuose greitkeluose).